

vasgjord sak, om Saltpetter-Wärte och Urinsaltets syror äro sjelfständige, eller af et ursprång, och hwilket det samma må wara, håldst som de i alt fall dock komma med mera skäl at betraktas på et annat ställe. Så synes det äfwen ock förewetta med den satsen, at Saltpettern uppkommer af Koksaltets ämnen genom en särdeles modification.

Förendämde twänne egenteligen kallade Mineraliska syror, som bringas med konst utur Vitrioler och Koksalt, hwarefter wi lära känna deras egenskaper, få wi wäl icke rena i naturen, emedan de wid sådana tilfällen, at de genom naturlig eller konstig värma skiljas från et ämne, straxt gripa an et annat och förena sig därmed: icke desto mindre som de werkeligen kunna och torde ibland existera i ångor, som undsty war syn, och Salternes eller Saltmalmeres theorie grundar sig på deras utrönte egenskaper, har man tyckt sig böra beskrifwa dem, som de förefalla i blandning endast med rent Watten, håldst emedan Watten ock är deras almännaste vehiculum til deras werkningars utöfwande inom Mineral-Riketets frets.

Förut (§. 2.) är påmint, huru Arseniken i Kalkform kan tillmåla sig Salternes definition, och icke desto mindre föras til Halvmetaller hwilket icke kan på annat sätt förklarås, än, at Arseniken är et Salt i wist afseende och lynne, samt Metall i et annat. Så står det til med flera kroppar i Mineral-riket.

§. 120.

I anseende til de bekante hufwud-omständigheter eller egenskaper hos Mineraliska Salterne, delas de in i

I. Sura Salter. *Salia Acida.*
 Mineraliska Syror.

2. Al